

عنوان مقاله:

بررسی آراء جامی در باره «نبوت خاصه» در دیوان اشعار با رویکرد به مبانی علم کلام اسلامی

محل انتشار:

جستارنامه ادبیات تطبیقی، دوره 4، شماره 11 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

هاشم بهرامی نیا - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نیشابور، نیشابور، ایران

فرزاد عباسی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نیشابور، نیشابور، ایران

مهدی نوروز - گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نیشابور، نیشابور، ایران.

کتردمحبوبه ضیاءخدادادیان - گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نیشابور، نیشابور، ایران

خلاصه مقاله:

نورالدین عبدالرحمن جامی یکی از شخصیت‌های برجسته حوزه علوم اسلامی در خراسان بزرگ است. از او آثار متنوعی در زمینه‌های گوناگون ادبی، عرفانی، دینی و ... برجای مانده است که این امر، نشان از گستره آگاهی او دارد. از جمله این آثار، دیوان اشعار است که از ابعاد گوناگون به ویژه بازتاب مسائل کلامی قابل بازخوانی و تحلیل است. در این مقاله، با تکیه بر روش توصیفی-تحلیلی و منابع کتابخانه‌ای، آراء کلامی جامی درباره مقوله «نبوت خاصه» در اثر مذکور بررسی شده است. نتایج تحقیق نشان می‌دهد که جامی پایبندی خاصی به هیچ مکتب کلامی نداشته و غالباً از مبانی نظری کلام شیعی (بیشتر) و اشعری و معتزلی (کمتر) در تشریح آراء خود استفاده کرده است. نزدیکی آراء جامی به موازین کلام شیعی، با توجه به گرایش‌های او به فقه شافعی - که نزدیک‌ترین گروه اهل سنت به تشیع هستند - قابل توجیه می‌باشد. مهم‌ترین دیدگاه‌های او درباره مقوله «نبوت خاصه» عبارتند از: ارتباط بعثت پیامبر با هدایت و سعادت انسان‌ها؛ برتری محمد(ص) بر همه آفریده‌ها؛ محمد(ص)، غرض اصلی آفرینش؛ معراج؛ صفات پیامبر (شفاعت کردن، واسطه فیض الهی بودن، امی بودن)؛ معجزات (قرآن و معجزات دیگر)؛ خاتم‌الانبیا بودن و مقدم بودن در آفرینش.

کلمات کلیدی:

جامی، حضرت محمد(ص)، دیوان، کلام اسلامی، نبوت خاصه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1812739>

